

treball

PROLETARIAT DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 273 Barcelona, Abril 1966

Preu: 1 pta

Pel reforçament i extensió de les
accions populars contra la
dictadura,

Per les reivindicacions econòmiques
i democràtiques,

Pel cancel·lament definitiu de les seqüeles de la guerra civil,

DECLARACIÓ DEL COMITÈ CENTRAL DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA

EN els darrers mesos s'han estat produint, com a conseqüència de les accions de masses, canvis de gran significació que han modificat sensiblement el panorama polític i social d'Espanya, han creat una situació nova i accelerat el procés iniciat de liquidació de les formes feixistes de poder.

El Govern franquista és cada vegada més impotent per impedir aquests canvis, que desborden el marc de les estructures polítiques i socials del règim i donen pas a una situació de transició en que coexisteixen, confonent-se de vegades, les velles estructures feixistes en declivi amb les noves formes d'estructuració democràtica de les masses i l'ascens de les forces d'oposició, anunciadores d'un pervindre democràtic.

Les Assemblees obreres obertes; els documents públics de les comissions obreres, enllaços, jurats i vocals plantejant una plataforma reivindicativa econòmica i de drets polítics i socials; les vagues i aturs, coincideixen o alternen amb concentracions d'in-

ACATALUNYA, les accions que han tingut lloc en fàbriques i empreses; les assemblees de centenars de treballadors, enllaços, jurats i vocals en els sindicats, empreses o altres locals; l'increment del nombre de Comissions Obreres i de la capacitat d'iniciativa i organització que el nou moviment obrer està demostrant en les lluites, entre les quals destaca la vaga de 24 hores en 14 empreses del Ram de l'Aigua, constitueixen la força fonamental que s'oposa a la política econòmica i social de l'oligar-

UN tret distintiu de la situació actual apareix en la unitat d'esforços de rellevants personalitats, de totes les organitzacions polítiques de l'oposició, de col·legis professionals i del moviment catòlic progressista entorn a l'acció universitària barcelonina. El caliu, la simpatia i solidaritat activa que els universitaris han trobat en la classe obrera i en el poble, palesen el clar anhel de democràcia que omple el cor de les masses.

Un altre tret característic del moment present consisteix en que el conjunt d'aqueixes lluites es veu impulsat, d'una o altra manera, per la força creixent del movi-

tel·lectuals de tota Espanya, com la de Baeza, tan combativa i de tan alta significació política, amb la signatura de documents de protesta amb motiu del criminal accident de Palomares, amb accions en defensa de la pau al Vietnam, amb una activitat creixent del moviment catòlic progressista.

Un fet nou de gran repercussió política nacional, el constitueix la creació del Sindicat Democràtic dels estudiants del Districte universitari de Barcelona. Es una gran batalla lliurada a la dictadura, una victòria important en el front de lluita contra els instruments feixistes de poder.

L'abast de l'Assemblea Constituent, acompanyada al Convent dels Frares Caputxins de Sarrià, es patentitza en les manifestacions de carrer i altres, en la solidaritat de nombrosos districtes universitaris d'Espanya, que han trencat amb les Associacions Professionals que vol imposar el Govern i que es disposen a seguir pel mateix camí que Barcelona.

quia i evidència els passos endavant que s'han realitzat en la via d'estructurar els òrgans representatius que ja avui prefiguren el futur Sindicat democràtic de la classe obrera.

També hem vist aquests darrers mesos la combativa protesta dels camperols lleidatans oposant-se a l'expropiació de les terres de cultiu de La Mariola i les manifestacions de mares de família a Vilanova i Geltrú i a Terrassa.

ment nacional català contemporani, convertit cada vegada més fermament en un moviment de tot el poble. La lluita per les llibertats nacionals es fon amb la de tots els pobles d'Espanya per la democràcia. Per això, les forces d'oposició catalanes aportaran una més gran contribució al combat contra la dictadura con més unides actuïn amb les forces polítiques de l'oposició espanyola.

Una altra peculiaritat que sobresurt és el caràcter obert, públic, amb que es manifesten la majoria de les accions d'oposició a la dictadura.

Tot aquest conjunt de fets ha creat a Ca-

talunya condicions noves, molt més favorables que les existents fins ara per al desenvolupament de la lluita de masses en la batalla general per les llibertats democràtiques.

EL desenrotllament econòmic per la via monopolista ha originat profundes contradiccions, desajustaments i desequilibris en sectors fonamentals. El Govern franquista, per tal d'afrontar la situació que ha provocat, ha adoptat un repertori de mesures d'estabilitat que constitueix un nou pla d'estabilització una mica mitigat, que pretén fer suportar als treballadors i burgesia no monopolista. L'èmfasi s'adreça vers la contenció dels salaris mentre s'encareix el cost de la vida, a augmentar certs impostos i a restringir els crèdits de la burgesia no monopolista.

Pretendre reajustar l'economia sobre la base de conservar les actuals estructures i privilegis monopolistes, solament pot conduir a nous desequilibris i contradiccions més agudes.

LA classe obrera és el factor decisiu a l'hora d'impulsar la lluita antifranquista. La major organització i coordinació del nou moviment obrer, que actua cada vegada més a cara descoberta, facilita la creació de noves Comissions obreres a tots els nivells, permet imposar, en la pràctica, la celebració d'assemblees a les empreses i als sindicats, concebir i realitzar vagues a la llum del dia, recolzant, no solament en les formes extralegals, sinó també, en certs cassos, en els propis sindicats verticals.

La batalla per un salari mínim interprofessional, l'escala mòbil i, en general, pel conjunt de drets polítics i socials, podria culminar, seguint la iniciativa de la Comissió Provincial Obrera del Metall de Madrid, en una acció de 24 hores a tot el país, preparada obertament per les comissions obreres, amb el suport d'enllaços, jurats i vocals que defensen a la classe obrera.

En el marc de les accions reivindicatives, és necessari prestar, ja des d'ara, una atenció especial a la preparació i realització de les eleccions sindicals convocades pel mes de setembre.

En les actuals circumstàncies, el triomf

de les candidatures obreres en les eleccions sindicals representa pels treballadors, no solament un punt de suport legal per avançar en les seves lluites reivindicatives, sinó també —i aquest és un element nou— la possibilitat de prendre posicions amb vistes a la constitució del futur sindicat de classe.

Com ha declarat el camarada Santiago Carrillo en la interviu concedida a un redactor de « Nuestra Bandera »,

« ...si les comissions obreres unitàries arriben a controlar els jurats i els enllaços d'empresa en gran nombre d'aquestes, si controlen, a més, cents de seccions socials, a tots els nivells, i en algunes indústries àdhuc en el nacional —cosa que és possible—, l'entrellaçament d'aquelles comissions amb els jurats i les seccions socials; la connexió i la coordinació que s'estableixi en la pràctica de la lluita entre unes i altres formes, acabarà constituint un ampli i complex sistema de formes d'organització i cohesió de les masses obreres tan poderós que en una conjuntura favorable seria capaç de mobilitzar al conjunt de la classe obrera, transformant-se en la més poderosa palanca de l'oposició democràtica, en l'arma més decisiva de la lluita antifranquista. »

Vet aquí per què elaborar obertament en cada lloc de treball el programa reivindicatiu i designar en assemblees les candidatures unitàries sigui una de les tasques que els treballadors han de realitzar amb més gran interès.

Això és igualment vàlid pels treballadors agrícoles. Com ho és la conveniència d'estimular la creació de Comissions camperoles, dins o fora de les germandats, que lluitin per les seves reivindicacions i que assumeixin la defensa de un o altre sector de la població pagesa.

DESPRES de la creació del Sindicat Democràtic dels estudiants del Districte de Barcelona, els universitaris han donat un gran pas que estimula la lluita en altres centres universitaris i obre la via cap al Congrés Nacional Democràtic dels estudiants. Paral·lelament, la realització de la Setmana de Renovació Universitària a escala nacional apunta vers la Reforma Democràtica de la Universitat, objectiu comú d'estudiants, professors i catedràtics i aportació universitària a la lluita per les llibertats, per les noves estructures democràtiques del país.

En el moment en que es consolida i creix obertament el moviment de les Comissions obreres i es crea a la llum del dia el Sindicat Democràtic dels estudiants, la intensa i combativa lluita dels intel·lectuals crea condicions per a que el moviment intel·lectual plasmi en una Associació Democràtica d'intel·lectuals, que actui públicament, cosa que donaria una nova dimensió al procés d'estructuració de les forces del poble a que venim assistint i que constitueix la més ferma esperança del futur democràtic del nostre país.

El Govern franquista, no havent pogut reprimir les accions dels estudiants i intel·lectuals amb la violència d'altres vegades, ha imposat sancions econòmiques que en conjunt sumen milions de pessetes.

Constitueix un deure de tot el nostre poble sostenir i alenar als intel·lectuals i estu-

dants, i a la vegada demanar-los que, fent honor a la postura adoptada, resistixin a

LA catàstrofe de Palomares posa de relleu la urgència d'exigir amb tota energia la liquidació de les bases militars nordamericanes a Espanya, i com una primera mesura el pas de les seves instal·lacions sota el control complet de l'Exèrcit espanyol.

La descarada agressió ianqui contra la

EL mes de juliol es compliran 30 anys de la sublevació franquista que va desencadenar la guerra civil.

Les masses han fet a seva la política de Reconciliació Nacional proclamada pel Partit Comunista d'Espanya fa ara precisament deu anys. Avui col·laboren junts en la lluita antifranquista homes que en la guerra civil es trobaven en bàndols oposats i les noves generacions rebutjen la divisió dels espanyols segons els vells criteris dels temps de la guerra, que el Govern franquista s'ha esforçat i s'esforça en perpetuar.

El 30 aniversari del començament de la guerra civil hauria de significar el cancel·lament definitiu de les seqüeles d'aquella

LA nova situació que s'ha creat a Catalunya, així com la proximitat del 30 aniversari del començament de la guerra civil, aconsellen l'organització d'una taula rodona de les forces polítiques i personalitats catalanes del país i de l'exili que s'han arribat a convencer de la necessitat de llibertats polítiques, qualsevulla que hagi estat la seva actitud en la guerra o envers la guerra.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya considera que les forces polítiques catalanes d'oposició haurien de recolzar activament la proposta del Partit Comunista d'Espanya de celebrar a Roma o en una altra ciutat europea, unencontre de representants de tots els partits, grups socials i sectors d'opinió del país i de l'exili, de personalitats antifranquistes que van combatre en un o altre camp, i de les noves generacions.

EL 23 de juliol d'enguany, el Partit Socialista Unificat de Catalunya celebrarà el XXX Aniversari de la seva neixença, resultat de la fusió del Partit Comunista de Catalunya, la Federació Catalana del Partit Socialista Obrer Espanyol, la Unió Socialista de Catalunya i el Partit Català Proletari.

Durant aquests trenta anys, el nostre Partit ha lluitat de forma incansable i heròica. Ha estat, junt amb el Partit Comunista d'Espanya, el Partit de la lluita antifranquista. Arrelat profundament en el poble, ha mantingut i manté la bandera de les llibertats nacionals, de la democràcia, de la justícia i de la pau.

El XXX Aniversari del nostre Partit hauria de ser un estímul per a reforçar amb audàcia el Partit, reclutar centenars, milers de

la repressió i es neguin a pagar les sancions imposades.

República Democràtica del Vietnam remou els sentiments més pregons de tots els pobles del món. En expressar la nostra solidaritat, simpatia i admiració envers l'heròica lluita del poble vietnamès, hem de fer sentir al nostre poble la necessitat de participar amb més decisió en la gran batalla internacional per a posar fi a l'agressió nordamericana al Vietnam.

guerra. Un primer pas seria la consecució de l'amnistia total de les responsabilitats derivades de la mateixa i de la lluita posterior. Aquesta amnistia significaria l'alliberament de tots els presos polítics i el retorn a Espanya dels exiliats. Per la nostra part, la concessió d'una tal amnistia seria considerada com extensiva a les responsabilitats en que s'hagués incorregut en l'altre camp.

La conjunció de les forces antifranquistes a favor de l'amnistia pot servir de poderós estímul al procés d'unitat d'aquestes. Una presa de posició oficial i pública de les jerarquies de l'Església a favor de l'amnistia, ajudaria en gran mesura a aconseguir-la; prestaria un valuós servei a la causa del poble.

Aquest encontre no es proposaria concloure una aliança o pacte de Govern, difícilment aconseguidor entre forces tan diverses. Es proposaria únicament iniciar un diàleg multilateral obert, a desenrotllar posteriorment, i hauria de considerar-se un resultat positiu si publiqués una Declaració conjunta en la qual els participants es comprometessin a treballar pels objectius següents:

- Donar per closa la guerra civil.
- Llibertat per a totes les idees, creences i partits polítics.
- Establiment de la sobirania popular basada en el reconeixement del vot ciutadà com a font de poder.
- Respecte a aquestes regles, qualsevulla que sigui l'orientació que marqui la voluntat popular.

nous militants. A la vegada que augmentem numèricament el nostre Partit, hem d'enfortir-lo ideològicament i política per tal de poder seguir complint, com fins ara, la missió històrica que li correspon en la lluita per l'enfonsament del franquisme, per la democràcia política i social, pel Socialisme.

La commemoració del XXX Aniversari del Partit Socialista Unificat de Catalunya ha de contribuir a fer avançar el nostre Partit i per tant, la lluita per la llibertat dels pobles d'Espanya.

El Partit Socialista Unificat de Catalunya en preparar-se per tal de celebrar el XXX Aniversari de la seva fundació, crida al poble de Catalunya a redoblar els seus esforços per l'enfortiment de la lluita per la liquidació del franquisme i el restabliment de les llibertats democràtiques.

COMITE CENTRAL DEL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA.

Abril del 1966.

EL PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT DE CATALUNYA TINDRA AVIAT 30 ANYS

En el curs d'una reunió d'activistes del Partit, el camarada Josep Roman va intervenir exposant algunes idees sobre les tasques que més especialment haurien d'orientar l'activitat de les organitzacio-

nes i militants del PSU de Catalunya amb motiu d'escaure's enguany el XXX Aniversari de la seva fundació. El present treball és un resum molt abreujat d'aquella intervenció.

El 23 de juliol del 1936 va fundar-se a Catalunya el Partit Socialista Unificat, conseqüència de la fusió del Partit Comunista de Catalunya, la Secció Catalana del Partit Socialista Obrer Espanyol, la Unió Socialista de Catalunya i el Partit Català Proletari. Dintre d'unes quantes setmanes, doncs, el nostre Partit complirà trenta anys de la seva existència.

Trenta anys de vida. Trenta anys de llui-

El reforçament del Partit

Una de les direccions principals de l'activitat dels militants per tal de celebrar el XXX Aniversari és la del reforçament del Partit; reclutar centenars de nous militants i crear noves organitzacions del Partit.

El creixement del Partit és una realitat evident. L'esforç realitzat després del viratge en matèria d'organització que llençà la consigna de forjar un veritable Partit de masses, ha estat fructífer i es continua. Cosa que no impedeix que encara pesi en alguns camarades i organitzacions la vella idea del Partit de « pocs i bons », que tantes vegades hem combatut i que l'experiència demostra que cal seguir combatent resoludament: Cal pensar en un Partit de molts, profunda i extensament vinculat a les masses.

Els comunistes que actuen entre les masses s'han creat tot al llarg se la seva activitat cercles de gent activa i dinàmica. Són moltíssims els antifranquistes de tota condició social que recolzen la política del Partit, que reben la premsa i la propaganda del Partit, i en molts casos en són ells mateixos magnífics difusors. Son homes i dones, joves

El lligam amb el poble

Els èxits en el reforçament del Partit van de parella amb el millorment del lligam de les seves organitzacions amb el poble, es a dir, amb l'estil de treball del Partit. Això té la seva expressió en les lluites de les masses, que tanta resonància han tingut darrerament. Aplicar una correcta política d'accions de masses vol dir treballar incansablement i a tots els nivells: junt als treballadors i treballadores a la fàbrica, junt a les dones als barris i mercats, junt als joves en els centres de reunió i esbarjo; junt als camperols, els empleats, universitaris, intel·lectuals, artistes..., explicant arreu la política del Partit, discutint a la llum d'aquesta els problemes de cada lloc, proposant en cada cas les solucions que corresponen a aquests problemes.

Millorar, aprofundir els lligams amb el poble, exigeix dels comunistes i organitzacions del Partit que siguin organismes dirigents col·lectius, que facin una vida política intensa. Es a dir; estudiïn els documents del Partit, que es compenetrin amb els plantejaments de la línia política del Partit, que discuteixin a la llum d'aquesta els problemes concrets que inquieten i preocupen a les masses de la seva localitat, barriada, empresa

tes que predisposen a parlar molt de la història del PSU. Pensem però, que caldrà fer-ho en altres moments. L'objectiu d'aquestes quartilles és un altre; el de lligar la celebració del XXX Aniversari del Partit a alguns problemes de l'activitat d'avui per tal de que aqueix aniversari sigui un estímul per a tots els militants en el camí d'afermar encara més el paper del PSU en la lluita contra la dictadura i impulsar l'ensulsiada del règim franquista.

i adults que sostenen econòmicament la lluita del Partit, que ajuden amb els seus donatius al presos polítics i signen al peu de els abusos i injustícies de la dictadura, per nombroses peticions, per l'amnistia, contra la pau, contra les bases americanes a Espanya... Entre les diverses capes del nostre poble hi ha un gran entusiasme per les realitzacions dels països socialistes, pels grans èxits de la Unió Soviètica en la construcció del Comunisme, per les històriques conquestes de la ciència soviètica en la descoberta del Cosmos.

Si estudiem atentament la massa de simpatitzants que envolta l'activitat del Partit, és evident que arribarem a veure clarament les grans possibilitats que existeixen de guanyar a centenars d'entre els millors d'aqueixos simpatitzants per a la nostra organització i procedirem a reclutar-los: Cal obrir les portes del Partit, sense restriccions indegudes, a tots els simpatitzants i antifranquistes que ens són coneguts i que, de fet, ja participen en una activitat antifranquista conseqüent.

o lloc on actuen, que impulsin l'organització de les masses i encapçalin l'acció en defensa de les reivindicacions plantejades.

En aquesta activitat, que exigeix cada vegada una acció més oberta, —sense per això obrir la guarda als cops de la repressió franquista—, alguns camarades es senten frenats per la temença a descobrir-se com a militants comunistes davant d'antifranquistes i simpatitzants del Partit amb els quals treballen o conviuen. La veritat és que, en la pràctica, són ben pocs aquells que no els coneixen o suposen aquesta condició.

Quan un obrer o pagès, universitari, intel·lectual, home o dona de professions liberals o altres ajuda econòmicament al Partit o als empresonats; quan posa la seva signatura al peu de documents antifranquistes; quan recolza la política del Partit..., ¿Per què ho fa?

Sens dubte respon a un estat de maduració de la seva consciència antifranquista. Sens dubte també que en moltíssims casos ho fa quan sap que respon al requeriment d'un comunista, d'un lluitador responsable i abnegat, i no d'un franc-tirador.

Cal comprendre que l'estreta vinculació

amb aquests homes i dones del poble, la personalitat guanyada prop d'ells a través de la defensa diària dels interessos comuns, no desarma al Partit sinó que el protegeix, i és a través d'aquest lligam com més directament es concretitza la direcció de les masses.

Mobilitzar totes les forces del Partit

En la línia de mobilitzar totes les forces del Partit amb acrescuda eficàcia, una gran qüestió a abordar és la d'examinar i veure de posar en moviment els camarades que han passat per les presons i que, per diverses raons, encara no s'han incorporat plenament a la lluita de les masses i a l'organització del Partit.

Aqueixos camarades necessiten contacte amb l'organització regular del Partit per tal de discutir els problemes de la lluita, per fer vida política, rebre la propaganda i els materials del Partit.

Naturalment que no hem d'oblidar que encara treballem en la clandestinitat i sota la dictadura franquista, i que el Partit ha de guardar-se de les escameses de la policia. Això no obsta per a constatar que una cosa que ja no pot impedir la repressió franquista és l'activitat entre les masses del nombre considerable de comunistes que han passat per les presons.

Es tracta de camarades que ja no necessiten continuar en l'anonimat en tant que comunistes puix que tots ells són coneguts per la policia i la seva situació els permet una activitat molt oberta.

Aquests camarades estan en condicions d'explicar la línia política del Partit, d'orientar a altres lluitadors antifranquistes en l'acció per les reivindicacions econòmiques i democràtiques; poden participar en organitzacions de masses, formar part de comissions obreres, ésser elegits enllaços, jurats, vocals als diversos nivells.

Es evident que han de tenir una gran participació en la lluita per l'amnistia i en la tasca permanent d'ajudar material i moralment als empresonats i llurs famílies.

Amb el seu contacte i fusió amb l'activitat de les masses, per llur prestigi en tant que combatents que han fet llurs proves davant d'homes i dones del poble decidits i combatius, els nostres camarades ex-presos estan en condicions de guanyar nous militants pel Partit, d'organitzar cel·lules en els llocs de treball, a les barriades, en els centres socials que sovint frequenten.

Entenem que es arribat el moment en que tot militant del Partit ha d'estar en plena activitat, ha de posar-se en moviment. Si anys enrra i malgrat les dificultats arribarem a la conclusió de que molts camarades que consideravem « cremats » podien i havien de tenir una activitat entre les masses, avui els canvis que s'han produït en el país permeten confirmar amb més elements que mai l'orientació de que tot militant ha d'estar lligat amb les masses, ha d'actuar al front d'elles;

Seguex →

Capacitació ideològica i política

Una direcció important per tal de celebrar el XXX Aniversari del Partit Socialista Unificat de Catalunya és la de reforçar ideològicament i política les nostres organitzacions i militants.

La situació actual de mobilització i lluita de les masses, la consciència cada vegada major de la inevitabilitat de canvis polítics en el nostre país, fa que s'hagi incrementat el grau de politització de les masses. Es discuteix no tan sols de la necessitat de canvis, sinó també del caràcter, de l'abast polític i social que han de tenir aqueixos canvis. Avui les coses giren entorn del caràcter de la sortida que s'ha de donar a l'actual situació.

Els marxistes leninistes hem de fer un esforç considerable d'aportació d'elements de judici que ajudin a compenetrar a la classe obrera, a la pagesia i a la intel·lectualitat amb la nostra política i amb les nostres idees sobre la democràcia política i social que propugnem. Això exigeix en primer lloc que les organitzacions i militants del Partit realitzin un permanent esforç de capacitació política i ideològica. I no en un terreny abstracte, sinó concret, immediat.

Cal dir que el nostre Partit té en les seves mans bones armes per tal de que els militants puguem millorar el nostre bagatge polític i ideològic. Les revistes REALIDAD, NUESTRA BANDERA, NOUS HORIZONS, a més de la premsa del Partit i altres publicacions, són una ajuda considerable. I sobretot, en els moments actuals, el Partit disposa per a l'estudi polític i ideològic de valuosos materials com són el llibre de Santiago Carrillo « *Después de Franco, ¿qué?* », i l'opuscle de Gregori López Rai-

mundo « *Catalunya i la Futura Democràcia Política i Social dels Pobles d'Espanya* ».

El llibre del camarada Santiago Carrillo és una arma de considerable valor, i encara més en aquest període de gran lluita política i ideològica. Justament, i entre altres mèrits, aquest llibre és una explicació de la democràcia política i social, del caràcter dels canvis, de les solucions que els comunistes proposem per tal de resoldre el greus problemes que afecten al país. És una valuosa aportació que fa el Partit a la discussió que avui ocupa a totes les forces polítiques d'arreu d'Espanya.

L'opuscle del camarada Gregori López Raimundo és una aplicació creadora del concepte de democràcia política i social a les condicions particulars de Catalunya.

Cal estudiar aquests documents, discutir-los a l'interior del Partit i amb les masses. Cal difondre'ls entre el poble, recollir les opinions dels qui els llegeixen, organitzar entre veïns, companys de treball, etc., l'estudi de « *Después de Franco, ¿qué?* » i de « *Catalunya i la Futura Democràcia política i social...* », i materialitzar aquesta ampla discussió en el plantejament dels problemes i solucions que corresponen a cada lloc.

Algunes experiències sobre la discussió d'aquests documents en el Partit aconsellen que els camarades els llegeixin i estudiïn individualment tan aviat com els rebïn. A l'ensem, la cellula del Partit ha de preparar i dur a cap la discussió col·lectiva d'aquests materials. Si a la discussió del Partit hi podem aportar les opinions i reaccions d'altres antifranquistes sobre la democràcia política i social, serà aquesta una bona contribució que farem a les nostres reunions.

La subscripció d'ajut al Partit

El mes de juliol de l'any passat, el Comitè Executiu va fer una crida a les organitzacions i militants del Partit plantejant la conveniència d'obrir una subscripció extraordinària per tal de recollir mitjans econòmics que permetessin fer front a les creixents necessitats de l'organització del Partit i de la lluita contra la dictadura.

El Partit s'ha mobilitzat en la realització d'aquesta tasca i fins avui les aportacions rebudes depassen les 600.000 pessetes. S'ha de destacar que això significa un esforç important que han realitzat les organitzacions del Partit. Generalment les aportacions han estat fetes per camarades i antifranquistes que posseeixen uns recursos econòmics molt modestos. La prova en són els nombrosos donatius de 10 i 15 pessetes que s'han rebut. Cal comprendre el sacrifici que costa treure's uns duros de la butxaca per donar-los al Partit quan tots sabem les dificultats que

La unitat de totes les forces antifranquistes

Amb pocs dies de diferència, l'Aniversari del Partit Socialista Unificat de Catalunya és precedit pel de l'esclatament de la sublevació feixista del General Franco: Aviat farà trenta anys d'aquell 19 de juliol. És un fet a tenir en compte a l'hora de concebir les activitats que es poden desenrotllar pel XXX Aniversari del nostre PSU.

Els trenta anys de l'inici de la guerra civil, ¿no donen més d'un motiu de reflexió i recapacitació a tots aquells que hi participaren en un o altre bàndol i a les noves

tenim que suportar els treballadors.

Es just valorar aquestes aportacions pel que signifiquen d'ajut a la lluita i per què són una confirmació de que el nostre Partit gaudeix de la confiança del poble de Catalunya, puix cap altre Partit polític, en les condicions de la lluita clandestina, ha pogut mai rebre un tal ajut de la classe obrera i de les masses.

El Partit, però, està necessitat d'una major quantitat de recursos econòmics per tal d'incrementar l'activitat de les seves organitzacions, per assegurar i ampliar la propaganda, per a poder fer front a les necessitats generals de la lluita. Per això, amb motiu de la celebració del XXX Aniversari de la fundació del Partit, les seves organitzacions i militants es plantejen la continuació i ampliació de la campanya d'ajut econòmic, perllongant-la fins els mes de desembre d'enguany.

generacions que no hi prengueren part però que en sofreixen les dures conseqüències?

El Partit cal que abordi aquesta qüestió amb la perspectiva d'orientar-se a fer un esforç especial per a fer penetrar més i més en la consciència nacional la necessitat de superar les seqüeles de la guerra civil i eixamplar, consolidar i estendre un diàleg constructiu que permeti avançar en la comprensió dels criteris de cada un i sentar sòlides bases per al restabliment de la democràcia.

Les organitzacions i Comitès del Partit, en discutir de les activitats que poden desenrotllar-se pel XXX Aniversari del PSU, haurien de concedir gran importància, ja des d'avui, a com dur a la pràctica la idea de celebrar entrevistes col·lectives o conversacions individuals amb els diversos grups polítics i personalitats antifranquistes, amb treballadors honests que ocupen responsabilitats sindicals, amb certs dirigents de germandats i organitzacions pageses, amb homes i dones que juguen un paper en les organitzacions legals de masses.

Això significa un esforç per a conèixer-los, per a prendre contacta amb ells i mantenir-lo, arreu de Catalunya i no solament a Barcelona. En els casos en que ja es mantenen aquestes relacions i contactes, el treball del Partit hauria de significar un reforçament de les relacions i un esforç per tal de que aquestes adquireixin un major grau polític, plantejant-se seriosament la necessitat de aconseguir enteses, encara que siguin parcials, per tal d'actuar units en la lluita contra la dictadura.

Sota la direcció dels comitès locals, els militants comunistes de professions liberals, universitaris, intel·lectuals i artistes, haurien de ser actors principals prop de les altres forces polítiques, personalitats i sectors d'opinió, en aquesta gran acció per la unitat antifranquista.

La celebració del XXX Aniversari del PSU cal no entendre-la en el sentit d'una diada a data fixa. Pensem que cal celebrar els trenta anys de vida del Partit de la classe obrera de Catalunya amb un esforç especial entorn de les activitats més amunt suggerides i d'altres que en sortiran en el curs de la lluita, i això des d'ara i tot al llarg de l'any.

Estem convençuts que del si de les organitzacions del Partit com de les mateixes masses neixeran múltiples iniciatives i plantejaments que constituïran una preciosa contribució de la classe obrera i poble de Catalunya a la lluita per l'alliberament dels pobles d'Espanya.

SUBSCRIPCIO D'AJUT AL PARTIT

D'un ferroviari de Girona 100 pts ; Dels amics « Barbudos » 1.050 pts ; Duns amics de Súria 4.000 pts ; Uns veterans del Partit a Comarques 1.300 pts ; Del Pla del Bagès 200 pts ; Carles 252 pts ; Arquè 2.000 pts ; Dels 4 « Barbudos » 4.000 pts ; H.H. 100 pts ; De Feliu Codina de la Comarca del Maresme 500 pts ; Com. 10, 1.160 pts ; Com. 15, 4.388,90 pts ; Com. 30 N. 6.967,30 pts ; Com. 30 S. 5.715 pts ; Comarca del Ter 300 pts ; Grup R.P. de Caldas de Montbui 1.100 pts ; Grup « Cleo » 750 pts ; Un grup de comunistes de la conca del Ter 1.500 pts ; Del Grup de « Barbudos » de la comarca del Bagès 400 pts ; Del Grup « Muntanya » de la comarca de la Noguera 700 pts ; Del Grup « Móstoles » de la comarca Pallars-Jussà 300 pts ; De les comarques del Baix Ebre 780 pts ; Del Grup « Ilerda » de Lleida 500 pts ; De Lleida 4.380 pts ; Del Grup « José Diaz » de Girona 1.150 pts ; Del Grup « Rubén Ibàrruri » de Girona 300 pts ; d'Angel 290 pts.

AJUT ALS PRESOS

Comarca del Ter 500 pts.

RECTIFICACIO : Per error de composició va ésser inclòs entre les quantitats d'ajut al Partit un donatiu d'ajut als presos d'un antifranquista de Lleida. Calia dir: D'un catòlic de Lleida, per ajut als presos 400 pts.